

ע"פ 1370/19 - אהרון אבו סעלוק, סמי אבו סעלוק נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 1370/19 - א'

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשים: 1. אהרון אבו סעלוק
2. סמי אבו סעלוק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כב' השופט ד' בן טולילה) מיום
21.1.2018 בת"פ 59443-03-17 ובת"פ
43909-05-17

תאריך הישיבה: כ"א באדר א התשע"ט (26.02.19)

בשם מבקש 1: עו"ד אחמד חמזה יונס

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ד' בן טולילה) מיום 21.1.2018 בת"פ 59443-03-17 ובת"פ 43909-05-17, במסגרתו הושטו על מבקש 1 (להלן: המבקש) 32 חודשי מאסר בפועל, תקופות שונות של מאסר על תנאי, פיצויים למתלון ותשלום קנס. כמו כן, על מבקש 2 הושטו 12 חודשי מאסר בפועל, תקופות שונות של מאסר על תנאי, פיצויים למתלון ותשלום קנס.

1. המבקשים הם אחים. ביום 11.4.2018 הוגש כתב אישום מתוקן נגדם ונגד אח נוסף שלהם, בשם ספי (להלן: ספי). על פי עובדות כתב האישום, במהלך שנת 2016 התגלע סכסוך בין המבקשים ובין המתלון. בתאריך 18.3.2017 הבחין המתלון בספי ותקף אותו. למחרת היום, בתאריך 19.3.2017, נסעו המבקשים וספי ברכבם ובמהלך הנסיעה הבחינו במתלון אשר אף הוא נסע ברכבו. המבקשים רצו לנצל את ההזדמנות שנקרתה בדרכם על מנת להשיב למתלון כגמולו והחלו לעקוב אחריו תוך שהם מורידים את ספי בצד הדרך. מעט לאחר מכן הבחינו המבקשים כי המתלון פנה עם רכבו לרחוב צר. המבקש ניצל שעת כושר זו, הגביר את מהירות נסיעתו ובמתכוון פגע ברכבו של המתלון מאחור. כתוצאה מעוצמת הפגיעה הוסט רכבו של המתלון מנתיב הנסיעה שלו והתנגש ברכב שנסע בנתיב הנגדי. מיד לאחר מכן יצאו המבקשים מרכבם, רצו אל עבר המתלון והחלו להכותו נמרצות. במקביל, הגיע ספי אל המקום והיכה את המתלון באמצעות אֶלֶה. קרוב משפחתו של המתלון, עימאד אבו קוש (להלן: עימאד) נקלע אף הוא למקום ברכבו והבחין במבקשים ובספי מכים את המתלון. בתגובה נסע לעברם, פגע בהם ברכבו והפיל אותם אל הקרקע. לאחר מכן יצא עימאד מרכבו ובידו אלה והחל לתקוף אותם. בהמשך לכך החלו להתקהל במקום אנשים רבים והתפתחה קטטה המונית. כתוצאה ממעשי המבקשים וספי נגרמו למתלון פציעות בראשו ובגופו והוא הובהל לבית החולים סורוקה בבאר שבע.

2. ביום 11.4.2018 הורשעו המבקשים בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות על יסוד הודאתם. בנוסף, הורשע המבקש גם בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. ביום 21.1.2019 ניתן גזר הדין בעניינם של המבקשים. בית המשפט המחוזי קבע כי המבקשים פגעו בשלמות גופו, בטחונו וכבודו של המתלון. באשר למבקש נקבע כי במעשיו נפלה חומרה יתרה, שכן הוא עשה שימוש ברכבו כדי לחתור למגע עם רכבו של המתלון ובכך להביא לפגיעתו. בית המשפט עמד על כך שמעשי המבקשים עלולים היו להסתיים בפגיעה קשה בהרבה מזו שנגרמה בפועל וכי לא חדלו מלתקוף את המתלון מיוזמתם. לאור האמור, השית בית המשפט המחוזי על המשיבים את העונשים אשר פורטו לעיל.

3. ביום 21.2.2019 הגישו המבקשים ערעור על חומרת גזר הדין ובפרט על רכיב עונש המאסר בפועל שהושת עליהם. לצד זאת הוגשה גם הבקשה שלפני לעיכוב ביצוע העונש עד להכרעה בערעור. ביום 25.2.2019 הודיעה המשיבה כי היא מסכימה לעיכוב עונש המאסר שהוטל על מבקש 2 ומשכך התייתרה הבקשה בעניינו. ההחלטה תתייחס אפוא מכאן והלאה רק לעניינו של המבקש.

4. לטענת המבקש סיכויי הערעור שלו גבוהים ולכן דין הבקשה לעיכוב ביצוע ריצוי העונש להתקבל. לטענתו, גזר דינו של בית המשפט המחוזי חריג בחומרתו. מדובר בפרשייה בה היו מעורבים מספר רב של משתתפים והמבקש הופלה לרעה ביחס ליתר המעורבים. כך, על עימאד נגזרו 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת חרף העובדה כי מעשיו זהים למעשי המבקש, שכן אף הוא עשה שימוש ברכבו על מנת לפגוע במבקשים ולאחר מכן תקף אותם באמצעות אלה. עוד נטען כי בית המשפט לא נתן משקל ראוי לעובדה כי בין משפחת המבקשים ובין משפחת המתלון נחתם הסכם "סולחה" ולכן שאביו של המתלון אף התייצב לפני בית המשפט וביקש כי לא ייגזר עליו עונש של מאסר בפועל. עוד הפנה המבקש לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו, במסגרתם הומלץ על ענישה בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה. בנסיבות אלה נטען כי יש מקום להיענות לבקשה.

5. מנגד, המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה, ולו מפאת אורך עונש המאסר שהושת על המבקש. לדבריה, עונש המאסר שהושת מצוי בתחתית מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי והסיכויים שהוא יופחת ויומר בעבודות שירות קלושים ביותר. באשר לטענת ההפליה שהעלה המבקש, נטען כי הסדר הטיעון בעניינו של עימאד נסמך על צילום סרטון אשר תיעד את האירוע וממנו נלמד כי עובר לפגיעתו במבקשים האט את נסיעתו והדבר מעיד כי לא

הייתה בכוונתו לפגוע בהם. באשר לתסקיר שירות המבחן נטען כי אין מדובר בתסקיר שיכול להביא לחריגה ממתחם הענישה שנקבע ואין בו המלצות בדבר טיפול.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בטענות הצדדים בכתב ושמיעתם בעל-פה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. כלל הוא כי נאשם שהורשע בדיון יחל בריצוי עונשו לאחר גזר הדין באופן מיידי, ואין בהגשת ערעור כשלעצמה כדי להצדיק את עיכוב ביצוע גזר הדין. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שהערעור נסוב אך ורק על חומרת העונש, שכן בנסיבות חריגות בלבד תתערב ערכאת הערעור בעונש שהשיתה הערכאה הדיונית (ע"פ 4722/18 חסן נ' מדינת ישראל (17.7.2018)). מבלי לומר דברים נחרצים, דומה כי הסיכויים שבית משפט זה יפחית את עונש המאסר אשר נגזר על המבקש לכדי שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, אינם גבוהים.

7. בנוסף, אף אם סטה בית המשפט המחוזי מהמלצת שירות המבחן, אותה לא צירף בא-כוח המבקש לבקשה, הרי שאין בכך כדי להטות את הכף אל עבר קבלת הבקשה. המלצת שירות המבחן כשמה כן היא והגם שהיא משמשת כלי עזר חשוב עבור בית המשפט, אין היא מחייבת אותו (ע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מדינת ישראל (9.4.2018); רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל (16.3.2016)).

הבקשה נדחת אפוא. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביס"ר דקל ביום 24.3.2019 עד לשעה 10:00, כברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, בטלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, כ"ב באדר א' התשע"ט (27.2.2019).

ש ו פ ט